

siger sig selv, at ingen, der kender de praktiske Forhold, vil staa op her og paa-staa, at denne lille Gaard paa 18,000 Kr. under de nuværende Højkonjunkturer og under de nuværende opskruede Spekulationspriser kun skulde stige til 21,000 Kr., altsaa med $\frac{1}{6}$, nej, en Stigning med $\frac{1}{3}$ op til 24,000 Kr. vil nærmere komme til at passe.

Hvis det Lovforslag, der blev forelagt, ikke var tænkt som et Skatteforslag, vilde den højtærede Finansminister naturligvis ikke saa bestemt have modsat sig Nedsættelsen af Promillen, og skønt de Ændringer, der nu foreslaas, vil bøde noget paa den Skatteforhøjelse, der, som sagt, særlig vil ramme Husmændene, synes jeg dog, at et Fradrag af 2,500 Kr. er for lidt. Jeg tillader mig derfor at foreslaa, at det forhøjes til 3,000 Kr. Det vilde hjælpe noget i adskillige af de Tilfælde, jeg her har nævnt som Eksempler. Husmanden med 6,000 Kr. i Ejendomsskyldvurdering og han med 7,900 Kr. vilde i saa Fald slippe for Paalæg. Jeg havde ganske vist størst Lyst til at stille Forslag om Nedsættelse af Promillen, men da den højtærede Finansminister har erklæret, at han saa under ingen Omstændigheder vil tage imod Loven, og jeg saa langt fra ønsker at lægge dette Ministerium alvorlige Vanskeligheder i Vejen, er jeg afskaaret fra at stille et saadant Ændringsforslag. Men jeg ser af Betænkningen, at det Underændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, vækker en vis Sympati. Udvalget skriver udtrykkelig, at der i Udvalget har været en vis Sympati for det, og jeg føler mig overbevist om, at en saadan Sympati i ikke mindre Grad føles af adskillige Medlemmer her i Tinget, der navnlig ikke ønsker at give de mindre Landbrugere forøget Skat ved denne Lov. Jeg ser ogsaa af Betænkningen, at Udvalget har bøjet sig for den højtærede Ministers Frygt for Indtægtstab for Statskassen. Jeg synes, den højtærede Finansminister skulde tage Raad og Vejledning af sin Kollega, den højtærede Indenrigsminister, der her gentagne Gange har forklaret os, hvorledes de alt vedtagne Skattelove gav 5—6 Mill. Kr. mere i Indtægt, end der var Brug for, og i saa Fald kunde der nok være Raad til at befri disse mindre Landbrugere for nyt Skattepaalæg. Jeg er overbevist om, at der ikke er nogen Fare for Nedgang i Skatten, selv om man fastsætter de 3,000 Kr.s Fradrag, jeg er tværtimod overbevist om, at saa at sige alle dog vil faa Paalæg, der er kun en Del Husmænd, der vil

slippe fri, hvis mit Underændringsforslag vedtages; men vedtages det ikke, er det efter min Mening uundgaeligt, at praktisk talt alle faar Paalæg. Og Udvalgets Anvisning — for det maa jo være Mening — til at drive Vurderingen op til Højdekonjunkturrens Top vil virke stærkt indtægtgivende paa forskellig Maade, for det første ved Ejendomsskyldens Forhøjelse og dernæst ved Forøgelse af Formueskat, Indkomstskat og Stempelskat. Jeg mener i Modsætning til den ærede Ordfører, at Ejendomsskylden ikke er en ideel Skat. Den rammer ikke Skatteevnen, den rammer uden Hensyn til, om Manden ejer noget, eller han ikke ejer noget, naar han blot staa anført som Ejer. Og den forøgede Formue, der skyldes Højkonjunktur og Spekulationspris, som vi nu skal op til, er i Regelen af en saadan Beskaffenhed, at hvad man kan kalde den sidste Part af den Formue, den almindelige Landmand bliver opført til og kommer til at svare Skat af, faar han ikke Rente af. Der er nemlig ikke saa lidt Forskel paa den sidste Del af den Formue, der staaar i en Gaard, naar den er noteret til de Priser, der nu noteres til, og saa den Formue, en Mand har staaende i en Bank eller en Sparekasse. Denne Mand er sikker paa sine Renter, men Gennemsnitslandmanden er ikke sikker paa sine Renter af den sidste Del af det, der staaar i hans Ejendom. Men han kommer til at svare Skat deraf efter Loven og kommer samtidig ogsaa til at svare ikke blot større Formueskat, men ogsaa større Indkomstskat i Kraft af de bekendte Skatteskalaer, som Landsoverskatteraadet synes at ville indføre. Nogen Lettelse i Stempelskatten, som, efter hvad der egentlig har været forudsat, skulde indtræde, naar der blev Raad dertil, er der derimod ikke Tale om.

Til sidst vil jeg tillade mig nogle Bemærkninger om den særlige Vurdering af Jorden. Jeg ser, at Udvalget i sin Affattelse har udeladt den „forstandige Køber“, der var Tale om i Lovforslaget, og det er vist meget godt, men jeg vil spørge: Hvad er i øvrigt Mening med denne Paragraf? Er det Mening — det synes ikke at være Mening —, at man fra Værdien til Ejendomsskyld af Ejendommen vil trække Bygningsværdien? Saa var det hele let gjort, saa var det Stuearbejde. Men er det Mening, hvad Ordlyden nærmest tyder paa, at det er det enkelte Jordstykke, der skal vurderes efter sin Beskaffenhed og Beliggenhed, skal man altsaa ud paa Ejendommene og